JUSTIȚIE

Mărturii cutremurătoare din timpul Mineriadei din 13-15 iunie 1990: „Mama mă-tii–legionaro, te învăţ eu democraţie”

Cimpoi Adrian • 04/04/2025 0 1.413 5 minute de citit

Procuroarea Daniela Dediu de la Parchetul General arată în rechizitoriul prin care au fost trimiși în judecată Ion Iliescu, Gelu Voican Voiculescu , Virgil Măgureanu, Miron Cozma, Adrian Sârbu, Petre Roman în dosarul Mineriadei din 13-15 iunie 1990, că „folosind pe deplin resursele instituțiilor statului – poliție, armată, servicii de informații, procuratură – și bazându-se pe o laborioasă activitate de manipulare a opiniei publice, autorii au reușit ceea ce și-au propus: să demonstreze tuturor că au preluat și dețin puterea și că nimeni nu trebuie să îi conteste.”

Prezentăm câteva mărturii ale victimelor Mineriadei din 13-15 iunie 1990:

- „Am văzut (...) că **un tânăr lovit este lovit de mineri în cap cu parul şi practic i-a ţâşnit sângele pe nas şi pe urechi** (...) Am fost lovit foarte intens în zona picioarelor cu bâte şi furtune cu piuliţe la capăte, aşa încât să nu mă pot deplasa.”

- „În acelaşi timp, oamenii cu părul cărunt îl pocneau cu pumnii în faţă, în piept, în abdomen, până când băiatul a căzut şi-l loveau cu picioarele. N-aveam cum să-l scot pe acest tânăr din picioarele lor **şi mi-a venit ideea să mă duc lângă ei şi am început să strig „Bravo, bătrâni, omorâţi-vă tineretul, bravo oameni, omorâţi-vă între voi, omorâţi-vă între voi**", crezând că aşa le voi înmuia sufletul plin de ură. În clipa aceia, m-am simţit strânsă de amândouă braţele, îndoite la spate, izbită în piciorul stâng cu bocancul, care avea probabil un blacheu ascuţit în vârf, care mi-a făcut rană şi ridicată apoi pe sus, de doi falnici poliţişti. (...) Cei doi poliţişti m-au adus în colţul din dreapta al Muzeului de Istorie, departe de privirile oamenilor, după baricada de autobuze şi au început, să mă bată. Cel din stânga mea, mi-a dat un pumn în ureche (sunt operată la această ureche) şi un pumn în maxilar (provocându-mi o subluxaţie temporo-mandibulară) şi apoi cu tăişul palmei, ca la karate, mă lovea în ceafă şi printre dinţi, îmi spunea „**Mama mă-tii – legionaro, te învăţ eu democraţie"**.
- „În scurt timp a fost spartă şi uşa acestei încăperi, iar minerii au intrat şi au început să ne lovească pe toţi cu sălbăticie inimaginabilă. Eu am fost lovit de mai mulţi mineri în acelaşi timp cu bâte, cozi de topoare, cu cozi de târnăcoape, cu scânduri, cu furtune de instalaţie hidrostatică, care aveau inserţii metalice şi cu capetele metalice. **Mă mai apăram cu geanta de serviciu de lovituri. Am fost bătut până am leşinat. Minerii m-au cărat până la fântâna din Piaţa Universităţii şi m-au aruncat în fântână, alături de alte câteva zeci de persoane lovite, zdrobite din bătaie**. Când mi-am revenit, m-au luat doi mineri şi m-au dus către Poliţia Capitalei. Pe drum am mai primit lovituri de la alţi mineri. (...) La Poliţia Capitalei am fost introdus în curte, am fost pus să stau în genunchi, cu fruntea lipită de asfalt. Am stat câteva ore în această poziţie. Apoi am fost ridicat de poliţişti şi dus la o dubă."

- „Minerii au început să strige şi să spună trecătorilor că suntem răufăcători, vagabonzi, infractori. În timp ce ne loveau, minerii ne-am condus spre Poliţia Capitalei. **Pe drum, am primit lovituri de la cetăţenii care îi sprijineau pe mineri, iar cetăţenii ne spuneau, la rândul lor, „infractori" şi ne loveau cu tot ce aveau la îndemână. Arăt că în acele clipe îmi doream să mor, să îmi pierd cunoştinţa, pentru a nu mai simţi loviturile pe care le primeam, atât de la mineri, cât şi de la cetăţeni**. (...) La Băneasa, duba a intrat direct în garaj, au fost închise uşile garajului, pe noi ne-au coborât din dubă, iar şoferii dubelor au început să accelereze motoarele la maxim, făcându-se fum de la noxele rabelor. Nu mai puteam respira, toate persoanele reţinute au devenit agitate, au început să alerge prin garaj, să se întindă pe jos, căutând fiecare câte un loc în care să poată respira un pic mai bine. Practic, au încercat să ne gazeze. Cred că şoferii au turat motoarele 10-15 minute. La un moment dat, şoferii s-au oprit din turat motoarele, dar la scurt timp, în garaj, au intrat mai mulţi soldaţi îmbrăcaţi în tricouri albe şi pantaloni de uniformă. Aceştia au început să lovească persoanele reţinute cu pumnii şi picioarele. Am văzut persoane care, după ce au fost lovite de aceşti soldaţi, s-au ales cu leziuni grave, cu dinţi scoşi, cu buze sparte. Am primit şi eu câteva lovituri de la aceşti soldaţi, în cap, în zona gâtului, pe umeri, m-au lovit cu pumnii şi picioarele."

- „Am fost agresat de către mineri, am fost bătut, fiindu-mi spart capul. Am fugit şi am ajuns la Spitalul Colţea. În acest timp, minerii au fugit după noi. Când am ajuns la Colţea am primit primul ajutor, însă cadrelor medicale de acolo le-a fost teamă să mă interneze. După aceasta am mers acasă, unde aveam un copil cu handicap, însă **minerii au venit după mine şi au intrat în casă peste mine, copil şi soţie, iar eu am ieşit pe altă cale de acces şi m-am ascuns în beci. Și soţia a fost agresată iar casa a fost devastată de către mineri, însă pe mine nu m-au găsit în beci**. În tot timpul acesta, mie îmi curgea sânge din rănile de la cap şi a trebuit să îmi rup cămaşa de pe mine, ca să şterg urmele de sânge şi astfel nu am fost găsit de mineri în beci. În beci, am stat destul timp, întrucât minerii nu au plecat din casă. Aceştia mi-au amenințat soţia să le spună unde m-am ascuns. Au răsturnat mobilierul din casă şi au spart tot ce au putut. Minerii au stat cam 2-3 ore în locuința mea, până spre seară, iar eu am ieşit din beci doar după lăsarea întunericului. De frică, nu am mai ieşit din casă timp de patru zile. Am fost la medic după o lună, deoarece rănile de la cap mi se infectaseră, iar aici am primit îngrijiri medicale”.

- „Aceştia erau dispuşi în cerc, iar eu mă mişcam în interiorul acestui cerc şi încercam să mă feresc de lovituri. De asemenea, minerii manifestau o ură viscerală împotriva mea, toţi spunând „omorâţi-l bă!", „asta e legionar!". **Am reuşit să scap, fugind spre Piaţa Romană, însă am ajuns lângă un Olcit, care era deformat de loviturile minerilor şi în interior se aflau două persoane, care stăteau îmbrăţişate de spaimă şi refuzau să iasă din maşină**. Minerii care loveau această maşină m-au văzut pe mine alergând şi au tăbărât pe mine. Au început să mă lovească cu picioarele, până am căzut.(...) Văzând refuzul meu categoric de a atinge portavocea, am fost scos pe culoarul guvernului, am fost pus să stau cu faţa la perete şi cu mâinile ridicate, iar trei miliţieni au început să mă lovească cu bastoanele în cap şi pe spate. Când eram lovit cu bastonul în cap, mă loveam cu fruntea de perete. La un moment dat mi-am pierdut cunoştinţa."

Fostul președinte Ion Iliescu, fostul premier Petre Roman, Gelu Voican Voiculescu, Virgil Măgureanu, Adrian Sârbu și Miron Cozma au fost trimiși în judecată pentru infracțiuni contra umanității, în urma evenimentelor din 13-15 iunie 1990, a anunțat miercuri Parchetul General. Dosarul a fost înaintat spre soluționare Înaltei Curți de Casație și Justiție.

#crime impotriva umanitatii **#dosarul mineriada**

Comentează!